

Nadvojvodina Gorenje - Avstrijska.

Dragi Milan!

Evo me na Gorenjem-Avstrijskem, v deželi, o katerej smo, kakor se še spominaš, toliko lepega slišali v naši domači šoli. Rad bi ti obširno popisal vse, kar sem tu videl in doživel, ali časa mi manjka, ker odpotujem že jutri s svojim dobrim strijcem dalje proti Dunaji, stolici našega presvitlega cesarja. Ko se domov vrnem, mnogo prav mnogo ti bom povedal ustmeno o mojem prijetnem potovanju, ker se take stvari mnogo lažje povedo, nego li opišejo. A ker sem ti obljubil, da ti pišem s svojega potovanja, ostati mi je mož-beseda in evo ti nekoliko vrstic o gorenje-avstrijski deželi.

Gorenje-Avstrijsko mejt ob Dolenje-Avstrijsko, Štajersko, Saleburško, Bavarsko in Češko. To lahko vidiš, ako vzameš zemljevid v roke, kar me bode zelo

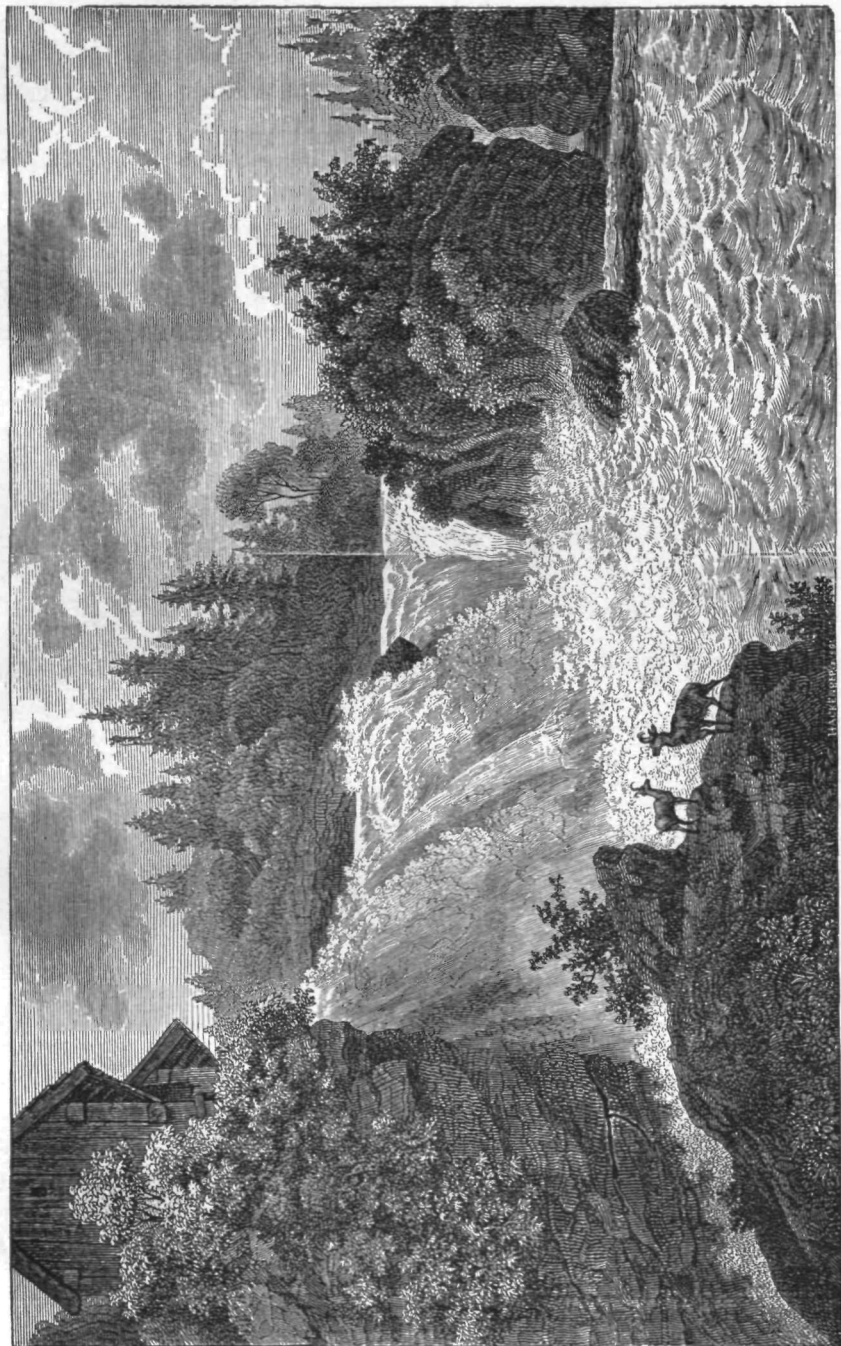
Linc.

veselilo, ker bodeš ob enem lahko z menoj v duhu potoval po ónih prelepih krajih, katere ti tukaj le ob kratkem navedem.

Nadvojvodina Gorenje-Avstrijska je bogata in dobro obdelana dežela, polna naravnih lepôt. Južno polovico te dežele pokrivajo severne apneniške Alpe, iz katerih se vzdiguje njih najvišji vršac, tako zvani Dachstein, ki je 3000 metrov visok. Našel ga bodeš na zemljevidu ob trojneji meji, to je ondù, kjer se strinjajo tri dežele skupaj: Gorenje-Avstrijsko, Saleburško in Štajersko. Drugi spomina vredni visoki vršaci so še: veliki Priel in Pyrgas.

Glavna reka te prekrasne dežele je Dunav, ki ob svojem desnem bregu vzprejema Ino z njenim dotokom Sálico (Salzach), deročo Traun in Anizo z njenim dotokom Štiro (Steier). Mej reko Traun in Ino se vzdiguje gora Hausruck, ki daje obilo lepega premoga. Omeniti mi je še posebno deroče in kristalno-bistre reke Traun, ki je brez dvombe najlepša reka v tej deželi.

Znamenita je ta reka vže zaradi tega, ker se vali skozi Hallstatsko in Traunsko jezero in dela dva slapova, izmej katerih naj tu omenim samo slap deroče reke

Slap reke Traun.

Traun mej Gmundnom in Lambachom. V G m u n d n u je glavna zaloga kuhinjske soli, in v Lambachu je benediktinska opatija, ustanovljena 1056. l. Veličanski slap

reke Traun napravil je na mene tak utis, da ga ne bodem nikoli pozabil. — Južni, ob reki Traun ležeči del se imenuje: avstrijski Salekamergut, ki ima prekrasne in jako znamenite kraje, kakor so: Hallstadt, Išl in Ebensee z velikimi solovárnicami. V Išlu je tudi po vsem svetu sloveča solinska kopélj. — V Salekamergutu se dobiva v velikej množini kaména in varjena sol, kar ti je vže znano, ker smo se to v šoli učili in kakor se spominam, bil si ravno ti, ki si o tej stvari na vprašanja našega gospoda učitelja najbolje odgovarjal.

Gorenje-Avstrijsko prideluje obilo žita in različnega sadja, odlikuje pa se še posebno s svojo lepo govejo živino. Po velikih tovarnah se podeluje železnina in jeklenina v izvrstne kose in srpe, ki se razpošiljajo daleč po širokem svetu.

Glavno mesto te dežele je Linc, ki leži ob reki Dunavu in šteje preko 41.000 prebivalcev nemške narodnosti. Mesto ima lepo okolico, več cerkvâ, gimnazijo, rejalko in mnogo drugih učilnic, o katerih ti kaj več povem o svojem povratku. Do tedaj bodi mi zdrav in vesel! Tvoj

Zorán.

Mlada muha.

(Iz ruščine podomačil J. V—v.)

Mlada muha je sedela z materjo na ognjišči, ne daleč od kotla, v katerem je voda vrela.

Stara muha se odpravlja iz doma, poslovi se od hčerke ter jej zapretí, da naj nikar ne zapusti svojega mesta.

„In zakaj bi tega ne smela, matuška?“ *) vpraša radovedna hčerka.

Stara odgovori: „Bojim se, da bi ne vzletela h kotlu.“

„Nù, zakaj pa to?“

„Padla bi vanj in se utopila.“

„Kako neki bi bilo to mogoče?“

„Zgleda ti ne morem pokazati, ali videla še nikoli nisem poletajoče muhe k takemu kotlu, da bi ne padla vanj in ne utonila.“

Stara muha to izgovorivši, vzletí po svojih opraviilih.

„Hčerka pa govori zdaj sama v sebi: „Kako čudni so stari! Vsake stvarce se bojé. Zakaj mi vender ne dovoli neopasnega veselja, da bi nekoliko kratí vzletela nad vrelo vodo v kotlu. Pametna sem vže toliko, da se čuvam. Naj govori matuška, kar hoče, jaz vender poletim nad kotel, videli bomo, če res padem vanj!“

Jedva vzletí h kotlu, takój jo omoti soparica; mlada muha pade v vrelo vodo in se skuha.

Kdor starišev ne sluša, nikoli ne otiđe nesreči.

*) Matuška = mati ali majka, v maloruščini tudi matulja.

